

Arrest

nr. 252 110 van 1 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. LEMMENS
Everselkiezel 38
3550 HEUSDEN-ZOLDER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die verschijnt voor de verzoekende partij E. GUSSÉ, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van etnische origine Pashayi te zijn en geboren en opgegroeid te zijn in het dorp Qala Shahi in het district Dara-e-Nur van de provincie Nangarhar. U liep daar school tot uw vertrek. Uw broer M.(...) werkte sinds enige tijd bij het leger en was gestationeerd in de provincie Logar. Op een dag ontving uw familie een brief van de taliban gericht aan uw broer waarin stond dat hij moest stoppen met werken, zo niet zou hij gedood worden. Uw moeder informeerde uw broer over deze brief, maar hij negeerde deze. Ongeveer 20 of 25 dagen na ontvangst van de brief kwam uw broer naar huis met verlof. 's Nachts werd

er op de deur van jullie huis geklopt, niemand antwoordde toen uw broer vroeg wie het was. Vervolgens nam uw broer zijn kalasnikov en ging hij naar het dak van het huis. Er brak een vuurgevecht uit, waarna uw moeder eveneens met haar kalasnikov naar het dak ging om uw broer bij te staan. U en de andere aanwezigen verborgen zich in het huis. De volgende ochtend kwamen jullie te weten dat er een talib gedood was bij het gevecht. Omdat jullie repercussies vreesden door de taliban, gingen u en uw broer naar het huis van jullie grootvader waar jullie een nacht verbleven. De volgende dag trokken jullie naar Jalalabad, van waaruit jullie Afghanistan verlieten. Op de grens tussen Iran en Turkije geraakte u uw broer M.(...) kwijt, u heeft sindsdien geen contact meer gehad met hem. U kwam aan in België op 27 oktober 2015 en diende er een eerste verzoek om internationale bescherming in op 29 oktober 2015. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), een legerbadge en twee bankkaarten van uw broer M.(...), zes foto's van uw broer M.(...), een brief van de taliban, een familiefoto en de envelop waarin deze documenten werden opgestuurd. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 7 juli 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het door u verklaarde verblijf in Dara-e-Nur en aan uw problemen die zich daar afspeelden. Uw kennis van uw regio bleek immers ondermaats. Tegen deze beslissing heeft u geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 25 oktober 2016 diende u een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U herhaalde dezelfde feiten. Ter staving van uw verzoek legde u een nieuw document neer. Het betrof een attest, waarin tal van dorpsouderen, imams en andere notabelen bevestigden dat u van Dara-e-Nur afkomstig bent en dat u door de taliban werd geveiseerd. Op 5 december 2016 werd uw verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat uw verklaringen niet geloofwaardig werden bevonden en omdat documenten slechts een bewijswaarde hebben bij geloofwaardige verklaringen. U ging hiertegen niet in beroep.

Op 9 januari 2017 diende u een **derde verzoek** in. U hield daarbij vast aan uw eerdere verklaringen. U voegde er aan toe dat u tijdens uw onderhoud op het CGVS de tolk Pashtou niet goed begrepen had aangezien u een Pashayispreker bent. U legde geen nieuwe documenten voor. Aan uw moeilijkheden om de tolk te begrijpen hechtte het CGVS geen geloof: u had immers tijdens uw onderhoud op het CGVS geen opmerkingen gemaakt betreffende de tolk of vertaling, had aan het einde van het onderhoud bevestigd de tolk goed te hebben begrepen en maakte tijdens uw tweede verzoek geen enkele melding van vertaalproblemen. Daarnaast verklaarde u tijdens het onderhoud op het CGVS dat u Pashtou leerde op school. Bijgevolg verklaarde het CGVS op 15 februari 2017 nogmaals uw verzoek niet-ontvankelijk. Ook tegen deze beslissing tekende u geen beroep aan.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich op 29 maart 2017 een **vierde keer** vluchteling. U stelde dat uw problemen nog steeds actueel waren en dat u de taliban diende te vrezen. Voorts herhaalde u ook uw wens om in het vervolg te worden bijgestaan door een tolk die het Pashayi, uw moedertaal, machtig is. U meende namelijk dat er tijdens uw eerdere interviews fouten werden gemaakt en dat de negatieve beslissingen die u ontving daar het gevolg van waren. U legde geen bijkomende stukken neer. Op 28 april 2017 verklaarde het CGVS ook dit verzoek niet-ontvankelijk. U ging hier evenmin tegen in beroep.

Ook uw **vijfde verzoek** van 1 juni 2017, uw **zesde** van 12 september 2017, uw **zevende** van 5 december 2017 en uw **achtste** van 16 februari 2018 werden door het CGVS afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U haalde tijdens deze verzoeken steeds dezelfde argumenten aan, namelijk uw vrees voor de taliban wegens uw broers samenwerking met het Afghaanse leger, en het feit dat de taliban ook naar u op zoek zouden zijn. U herhaalde afkomstig te zijn uit Dara-e-Nur en Pashayispreker te zijn. In uw zesde verzoek legde u nog als bewijs van uw herkomst de taskara van uw vader, de taskara van uw grootvader en de taskara's van twee van uw ooms neer, samen met de envelop waarin deze taskara's naar u opgestuurd werden. Het CGVS oordeelde dat u aan de hand van andermans identiteitskaarten uw eigen verblijfplaatsen niet kan aantonen. Uw volgende verzoeken werden respectievelijk op 31 juli 2017, 23 oktober 2017, 23 januari 2018 en 16 mei 2018 nietontvankelijk verklaard door het CGVS. U diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingebetwistingen tegen deze weigeringsbeslissingen.

Vervolgens verliet u België en ging u naar Frankrijk waar op 19 maart 2018 uw vingerafdrukken werden genomen. U wilde daar internationale bescherming aanvragen. België werd echter volgens de Dublin-akkoorden de verantwoordelijke lidstaat gesteld om uw verzoek te behandelen. Bij terugkeer naar België

verklaarde u zich een **negende keer** vluchteling op 20 januari 2019. U herhaalde dat uw problemen met de taliban actueel zijn. Uw oom zou nu zelf ook bedreigd zijn door de taliban. Naar aanleiding daarvan zou hij klacht hebben ingediend bij de overheid. Ter staving van uw verzoek legde u een dreigbrief van de taliban, de klachtbrief en de envelop neer waarin deze documenten u opgestuurd werden. Op 15 maart 2019 werd uw verzoek door het CGVS nietontvankelijk verklaard gezien uw nieuwe verklaringen volledig voortvloeiden uit uw eerdere, ongeloofwaardige asielrelaas en gezien de door u neergelegde documenten uw verklaringen niet ondersteunden. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 5 juni 2019 een **tiende verzoek** om internationale bescherming in. Uw verzoek werd ontvankelijk verklaard door het CGVS op 8 april 2020. U verklaarde dat u eerder niet de waarheid had verteld. Zo zouden uw ouders van Afghanistan naar Pakistan gevlucht zijn ten tijde van de oorlog met de Sovjetunie en zou u geboren en opgegroeid zijn in het dorp Chorsharif in Pakistan, waar uw vader een winkel uitbaatte. Uw oudere broer M.(...) zou op een bepaald moment meer geld verdienen en keerde terug naar Afghanistan om daar voor het Afghaanse leger te werken. Nadat hij voor de derde keer bij jullie op bezoek gekomen was in Pakistan, werd hij bij terugkeer naar Afghanistan aan de grens in Torkham tegengehouden door de Pakistaanse politie of inlichtingendienst (Inter-Service Intelligence of ISI). Ze verdachten hem ervan spion te zijn, maar uw broer zei dat hij slechts op bezoek kwam bij zijn familie in Pakistan. De Pakistaanse politie of ISI vroeg dan aan uw broer te rapporteren over zijn bataljon, als hij dit niet zou doen zou hij problemen krijgen. Uw broer stemde uit vrees hiermee in, werd vrijgelaten en keerde terug naar Afghanistan. Hij vroeg aan uw vader om zijn vrouw naar Afghanistan te sturen, maar uw vader stelde voor om af te wachten. In Afghanistan werd M.(...) soms gebeld vanuit Pakistan en gevraagd om info te geven. Zijn commandant vroeg hem met wie hij Urdu sprak aan de telefoon. M.(...) was bang en vroeg nogmaals om zijn vrouw naar Afghanistan te sturen. Uw vader stemde in en besloot met het hele gezin naar Afghanistan te verhuizen. Rond 2014 verlieten u, uw ouders, broers, zussen en schoonzus Pakistan en keerden jullie terug naar Afghanistan, waar jullie zich vestigden in Qala Shahi in het district Dara-e-Nur. U ging er drie tot vier maanden naar school, verder deed u er niets. Op een gegeven moment werd aangekondigd dat de taliban aan de mullahs gezegd hadden dat jongeren die voor de overheid werkten moesten stoppen met hun werk. Jullie brachten M.(...) telefonisch, en toen later hij op bezoek kwam, persoonlijk op de hoogte hiervan, maar hij nam het niet serieus. Toen de taliban jullie een brief bezorgden, informeerden jullie M.(...) per telefoon, maar hij nam het nog steeds niet ernstig. Twee of drie weken na ontvangst van de dreigbrief kwamen de taliban 's nachts jullie huis binnenvallen. Ze vroegen naar M.(...), maar toen bleek dat hij niet aanwezig was, namen ze u mee naar Khegar. De volgende avond kwamen uw vader en de dorpsouderen praten met de taliban. De taliban stemden ermee in u vrij te laten op voorwaarde dat uw broer zou stoppen met zijn werk bij het leger, zo niet zouden ze u opnieuw meenemen en u doen verdwijnen. Na uw vrijlating keerde u terug naar huis. Uw familie sprak met M.(...) over het voorval, maar hij wou niet stoppen met zijn job bij het leger. Uw oom stelde dan voor dat u Afghanistan zou verlaten en hij liet uw broer N.(...) bij hem inwonen zodat die geen problemen zou krijgen. U verliet Afghanistan 10 of 11 maanden nadat u van Pakistan naar Afghanistan was verhuisd en reisde via Iran naar Turkije, waar u ongeveer tien maanden verbleef. Vervolgens reisde u verder richting België, waar u op 29 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw tiende verzoek legde u de Pakistaanse vluchtelingenkaarten (PoR-kaarten) van uw ouders, broers en zussen, een envelop en een kopie van uw Pakistaanse vluchtelingenkaart neer. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u opnieuw problemen te krijgen met de taliban, die nog steeds op zoek zouden zijn naar u.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw negende verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Met betrekking tot uw vrees dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten opzichte van Afghanistan beoordeeld worden. Het CGVS merkt tevens op dat u verklaarde de laatste tien tot elf maanden voor uw vertrek naar België in Afghanistan gewoond te hebben.

Er dient opgemerkt te worden dat u bij uw negen eerdere verzoeken om internationale bescherming steeds hetzelfde relaas en dezelfde herkomst voorhield en dat u pas nu, bij uw tiende verzoek om internationale bescherming, toegeeft dat uw **eerdere verklaringen grotendeels gelogen** waren, wat uw **algehele geloofwaardigheid reeds bij voorbaat ernstig aantast**. Dat jongeren u telkens opnieuw aanraadden uw verblijf in Pakistan verborgen te houden en een vals asielrelaas op te dissen vergoelijkt uw gedrag niet (CGVS 09/10/2020, p. 3). U was ten tijde van uw eerdere verzoeken reeds een volwassen jongeman, die in staat zou moeten geweest zijn dergelijke adviezen naast zich neer te leggen, temeer daar de Belgische asielinstanties u bij elk van uw verzoeken uitdrukkelijk zeiden dat u de waarheid moest vertellen. Zelfs als u aanvankelijk bij uw eerste verzoek uit vrees voor deportatie uw verblijf in Pakistan verborgen hield, vergoelijkt dit uw aanhoudende valse verklaringen geenszins. U kreeg immers telkenmale een negatieve beslissing van het CGVS omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw herkomst en asielrelaas, waardoor u net een hoger risico liep op deportatie. Dat noch u, noch de jongeren die u adviseerden, de beslissingen goed begrepen en dat u pas na de negende beslissing samen met een advocaat vergoelijkt uw gedrag evenmin (CGVS 09/10/2020, p. 3). U werd immers reeds bij uw eerste verzoek bijgestaan door een advocaat. Dat u zich desondanks bij uw volgende verzoeken liet adviseren door jongeren die de beslissingen niet eens begrepen is dan ook niet serieus te noemen. Als u daadwerkelijk reële problemen met de taliban had in Afghanistan, zoals u beweert, dan kan verwacht worden dat u veel vroeger tot inkeer kwam en dat u eerder over deze problemen en over uw verblijf in Pakistan de waarheid zou vertellen, en niet pas na een negatieve beslissing in uw negende verzoek om internationale bescherming.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen

van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 09/10/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig is dat u na uw vertrek uit Pakistan in 2014 in het district Dara-e-Nur gewoond heeft tot uw vertrek richting Europa.

Zo zijn uw verklaringen over uw **reis van Pakistan naar Qala Shahi in Dara-e-Nur** eerder vaag en weinig overtuigend. U verklaarde dat jullie materiaal in een truck laadden, vertrokken en na veel rijden zagen dat jullie in Afghanistan waren (CGVS 09/10/2020, p. 14). U hebt de grens zelf niet gezien, u denkt dat uw vader aan de grens wel alles voorgelegd zal hebben, de truck reed gewoon door over de grens en u bent verder niet op de hoogte (CGVS 09/10/2020, p. 14). Gevraagd wat jullie onderweg passeerden sprak u eerst vaagweg over woestijnen, steden en winkels, daarna zei u dat jullie de steden Haripur (Pakistan), Peshawar (Pakistan), Torkham (grens tussen Afghanistan en Pakistan) en Jalalabad (Afghanistan) passeerden (CGVS 09/10/2020, p. 14). Gevraagd naar plaatsen tussen Jalalabad en Qala Shahi die u passeerde noemde u enkel Khewa (district ook gekend onder de naam Kuz Kunar) en "veel woestijnen" op. Dat u op dergelijke vage wijze uw reis van Pakistan naar Qala Shahi beschrijft tast de geloofwaardigheid van uw bewering naar daar gereisd zijn aan.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw **kennis van de regio in Afghanistan** waar u zou hebben gewoond allesbehalve kan overtuigen. U verklaarde bij uw huidige verzoek dat u in 2014 tien tot elf maanden in Dara-e-Nur verbleef, bij onderstaande beoordeling werd dan ook rekening gehouden met de door u aangegeven duur en periode van uw vermeende verblijf in Dara-e-Nur. Gezien u iets minder dan een jaar in Afghanistan zou verbleven hebben wordt van u niet dezelfde kennis verwacht als van een persoon die zijn hele leven daar gewoond heeft. Er kan wel verwacht worden dat u een zekere elementaire kennis heeft van bepaalde elementen in uw regio, maar zoals hieronder wordt uiteengezet geeft u geen blijk van een dergelijke kennis. Zo is de beschrijving van uw dorp bijzonder summier en weinig doorleefd. Wanneer u bij uw eerste verzoek gevraagd wordt Qala Shahi te beschrijven, beperkt u zich tot de nietszeggende omschrijving dat het een dorp is (CGVS 20/04/2016, p. 2). Wanneer u nogmaals gevraagd wordt wat er te zien is in uw dorp en hoe uw dorp eruitziet, blijft uw beschrijving beperkt tot zeer algemene termen: u zegt dat het districtshuis daar gelegen is, dat er scholen, een bazaar en een kliniek of ziekenhuis zijn (CGVS 20/04/2016, p. 3). Wat betreft het districtshuis is het overigens opmerkelijk dat u het niet precies kan situeren en dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de locatie ervan. Eerst verklaart u dat het in uw dorp Qala Shahi ligt, later zegt u dat het dichtbij Shegyali ligt maar dat u niet weet waar precies, dan weer zegt u dat het heel ver van uw huis ligt, met name op 40 minuten wandelafstand (CGVS 20/04/2016, p. 3, 4, 11). Wat betreft nabijgelegen dorpen merkt het CGVS op dat u weliswaar een aantal dorpen kan opnoemen (CGVS 20/04/2016, p. 4, 13), maar dat de manier waarop u ze situeert zeer vaag is (CGVS 20/04/2016, zie kaart getekend door u).

Het CGVS merkt voorts op dat u de dorpen Talakey en Najaran niet kent (CGVS 20/04/2016, p. 13). Nochtans liggen deze in de dichte nabijheid van Qala Shahi zoals landeninformatie waarover het CGVS beschikt aantoonst (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt naar fabrieken in uw regio, vermeldt u twee fabrieken die sjaals en bloemen produceren (CGVS 20/04/2016, p. 4). De aardappelchipsfabriek die zich volgens informatie waarover het CGVS beschikt bevindt in uw regio, vermeldt u niet. Met betrekking tot stammen in uw regio kan u enkel uw eigen stam en één andere stam opnoemen. U zegt dat er veel stammen zijn, maar dat u hun namen vergat (CGVS 20/04/2016, p. 3). Gezien het grote belang van stammen in de Afghaanse cultuur en maatschappij is dit op zijn minst vreemd te noemen. Het is opmerkelijk dat enerzijds uw beschrijvingen en kennis van uw eigen regio bijzonder summier en deels incorrect zijn en dat u anderzijds wel een zekere feitenkennis met betrekking tot uw district en provincie heeft. Zo kan u de aangrenzende provincies van Dara-e-Nur correct benoemen en weet u dat er 9 belangrijke dorpen zijn in Dara-e-Nur en 22 districten in Nangarhar (CGVS 20/04/2016, p. 3, 6). Dat u deze feiten wel kent, maar uw eigen regio enkel op een vage en weinig concrete manier kan beschrijven, wijst op het ingestudeerde karakter van deze feitenkennis.

Hoewel u verklaarde dat in Qala Shahi alles anders was dan in Pakistan, zijn uw **verklaringen over de verschillen** weinig overtuigend (CGVS 09/10/2020, p. 15-16). Zo verklaarde u dat er een vrees is voor de taliban in Qala Shahi, dat er gevechten en veel problemen waren en veel doden vielen. Toen u gevraagd werd of u zich incidenten herinnert die gebeurd zijn in de periode dat u in Dara-e-Nur verbleef, verklaarde u dat er niet echt incidenten gebeurd zijn toen u daar was (CGVS 09/10/2020, p. 16). Nochtans verklaarde u dat er veel verteld werd over gevechten en zo (CGVS 09/10/2020, p. 16). Dat u enerzijds beweert dat er veel doden vielen, gevechten en problemen waren en anderzijds geen enkel incident kan opnoemen dat gebeurde tijdens uw verblijf ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U zou overigens wel gehoord hebben over incidenten die eerder gebeurd waren, over die incidenten vertelde u bij uw eerste verzoek, zo zei u (CGVS 09/10/2020, p. 16). Het CGVS merkt op dat u bij uw eerste verzoek onder meer vertelde over een aanval in 1394 (gregoriaanse kalender maart 2015-maart 2016) door de taliban op het districtshuis van Dara-e-Nur, er dient echter opgemerkt te worden dat dit ná uw vertrek uit Afghanistan is dat u bij uw huidige verzoek aanhoudt, u kan dus onmogelijk over dit incident gehoord hebben toen u in Dara-e-Nur verbleef. Toen u erop gewezen werd dat het CGVS bij uw eerste verzoek oordeelde dat het niet geloofwaardig was dat u van Dara-e-Nur afkomstig bent en dat uw verblijf in Pakistan uw slechte kennis slechts deels kan verklaren, herhaalde u slechts dat u daar [in Dara-e-Nur] verbleef, dat u zelf geen incidenten gezien hebt en dat u verteld hebt over de dingen waarover u gehoord had (CGVS, 09/10/2020, p. 17). Dat u niet overal geweest bent verklaart geenszins uw gebrekkige kennis, er kan immers verwacht worden dat u kan vertellen over de situatie en incidenten in uw regio in de periode van uw verblijf daar, bijvoorbeeld omdat u hoorde vertellen hierover door familie of dorpsgenoten. U verklaarde dat het psychisch heel zwaar is voor u en dat u veel dingen vergeten bent, maar u legde noch bij uw huidige verzoek, noch bij uw eerdere verzoeken documenten neer waaruit blijkt dat u geheugenproblemen, cognitieve of psychische problemen zou hebben, waardoor dit een blote bewering blijft (CGVS 09/10/2020, p. 17). Toen u gevraagd werd of u zich nog gebeurtenissen herinnert in Dara-e-Nur waarover u nog niet verteld had, zei u dat u de vorige keer twee of drie incidenten vernoemde en dat de tolk toen zei dat het voldoende was, een bewering die niet gestaafd wordt in de notities van het onderhoud (CGVS 09/10/2020, p. 17, CGVS 20/04/2016, p. 11). U noemde vervolgens nog drie incidenten op, u specificeerde echter dat al deze incidenten 10 tot 11 jaar geleden plaats hadden, dus voor uw verblijf in Dara-e-Nur. Toen u nogmaals de kans werd geboden te vertellen over incidenten tijdens uw verblijf in Dara-e-Nur, verklaarde u opnieuw dat u geen incidenten gezien hebt en er ook niet over gehoord hebt tijdens het jaar dat u daar was (CGVS 09/10/2020, p. 17). U zou enkel een overstroming gezien hebben, maar zelfs uw verklaring over de overstroming is eerder vaag (CGVS 09/10/2020, p. 16, 17). Zo kon u niet aangeven in welk seizoen deze naar uw zeggen zeer grote overstroming was, u zei slechts vaagweg dat het "tijdens gewassen van maïs, niet koud en niet warm" was. Toen u gevraagd werd dit te specificeren gezien maïs een hele tijd groeit, zei u dat er maar één keer maïs is bij jullie en dat de overstroming één maand voor uw vertrek was. Dat u enerzijds wel kennis hebt van seizoenen en maanden, maar anderzijds slechts een vage tijdsaanduiding geeft met betrekking tot de overstroming is opmerkelijk (CGVS 20/04/2016, p. 13). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat toen bij uw eerste verzoek gevraagd werd naar natuurrampen, u enkel verklaarde zich een overstroming te herinneren die lang geleden gebeurde, toen u klein was (CGVS 20/04/2016, p. 11-12). Dat u zich bij uw huidige verzoek plots een grote overstroming recent voor uw vertrek meent te herinneren is dan ook weinig geloofwaardig.

Ook uw verklaringen over uw **eigen bezigheden** tijdens uw verblijf in Dara-e-Nur zijn eerder beperkt. Gevraagd wat u daar zoal gedaan hebt in het jaar dat u daar verbleef, zei u dat u niets gedaan hebt, enkel drie of vier maanden naar school bent geweest, problemen kreeg en dan vertrok (CGVS 09/10/2020, p. 16). Toen u de vraag werd gesteld wat u nog zoal deed daar, zei u slechts dat u voor de koe zorgde (CGVS 09/10/2020, p. 10). Op de vraag of soms dingen deed met andere jongens daar, zoals cricket spelen of rondhangen, antwoordde u ontkennend (CGVS 09/10/2020, p. 17). Dat er niet echt een spel is om te doen daar, zoals u beweert, is weinig aannemelijk.

U weet verder weinig over **belangrijke personen** in uw regio. Wanneer u bij uw eerste verzoek gevraagd wordt wie belangrijke personen zijn in uw regio, noemt u Hazrat Ali en Gul Karim en geeft u enige informatie over hen (CGVS 20/04/2016, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat zij inderdaad banden hebben met Dara-e-Nur, maar dit toont geenszins uw vermeende recente verblijf in het district aan. Uit deze informatie blijkt immers dat Hazrat Ali parlements lid, voormalig mujahedincommandant en een belangrijke leider in de Pashayi gemeenschap is, waardoor zijn bekendheid ongetwijfeld niet beperkt is tot inwoners van Dara-e-Nur. Met betrekking tot Gul Karim verklaart u dat hij in Khewa (naburig district ook gekend onder de naam Kuz Kunar) woonde en dat hij vroeger commandant was. Dat u enige kennis hebt van het (verre) verleden van Gul Karim – uit toegevoegde informatie blijkt dat hij in 2003 provinciaal politiecommandant van Nangarhar was – heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw vermeende verblijf in Dara-e-Nur in 2014. Over andere belangrijke personen die recent voor uw vertrek actief waren in uw regio weet u zeer weinig. Zo verklaarde u bij uw eerste verzoek dat Saleem Kunduzi provinciegouverneur van Nangarhar was op het moment van uw vertrek, maar wist u niet wie zijn voorganger was (CGVS 20/04/2016, p. 10). Nochtans werd Saleem Kunduzi pas in mei 2015 aangesteld als provinciegouverneur, terwijl u op dat moment op basis van uw huidige verklaringen in Turkije verbleef (CGVS 09/10/2020). Aangezien u niet weet wie de voorganger van Saleem Kunduzi was, weet u dus niet wie provinciegouverneur was van Nangarhar ten tijde van uw vermeende verblijf in Afghanistan. Voorts herinnert u zich geen verkiezingen in Afghanistan, terwijl er volgens toegevoegde informatie wel presidentsverkiezingen waren in Afghanistan in 2014 (CGVS 20/04/2016, p. 11). Ook uw kennis van de taliban in uw regio is bijzonder beperkt. U noemt weliswaar twee namen van talibanleiders en u kent de naam van de broer van één van hen, maar u weet verder niets over hen en u weet evenmin waar ze actief waren (CGVS 20/04/2016, p. 11).

Hoewel u zei dat uw ouders een of twee keer per jaar van Pakistan naar Afghanistan reisden om familie te bezoeken, verklaarde u aanvankelijk dat u nooit van Pakistan naar Afghanistan reisde (CGVS 09/10/2020, p. 8). Uw jongere broer en zus zouden wel meegereisd zijn met uw ouders, maar u en uw oudere broer zouden altijd in de winkel in Pakistan gebleven zijn (CGVS 09/10/2020, p. 8). Later paste u uw verklaringen aan en zei u dat u één keer met uw ouders meegereisd bent naar Afghanistan en dat u toen een taskara liet maken (CGVS 09/10/2020, p. 10-11). Dat u dit eerder vergat te zeggen is geenszins geloofwaardig, gezien u eerder expliciet de vraag was gesteld of u soms van Pakistan naar Afghanistan reisde. U kon bovendien niet aangeven wanneer die ene reis naar Afghanistan was en om welke reden u toen met uw ouders naar Afghanistan reisde (CGVS 09/10/2020, p. 11). Gevraagd waarom u toen een taskara nodig had, gezien u in Pakistan woonde, zei u slechts dat het “zomaar” was en dat men in Afghanistan een taskara nodig heeft (CGVS, p. 11). Uw aangepaste en weinig overtuigende verklaringen roepen slechts meer vraagtekens op omtrent uw verblijfplaats(en) en –periodes in Afghanistan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw **reisweg** overtuigen niet. U verklaarde bij uw eerste verzoek dat uw reis van Afghanistan naar België twee maanden in beslag nam en dat u acht maanden voor uw persoonlijk onderhoud in april 2016 Afghanistan verliet (CGVS 20/04/2016, p. 20). Bij uw huidige verzoek verklaarde u echter dat u ongeveer een jaar onderweg was en dat u tien maanden daarvan in Turkije verbleef (CGVS 09/10/2020, p. 6). Jongeren zouden u destijds geadviseerd hebben om te zeggen dat u slechts 20 dagen in Turkije was (CGVS 09/10/2020, p. 6). Dat u wederom de verantwoordelijkheid van u afschuift en geen aannemelijke uitleg biedt voor uw tegenstrijdige verklaringen over het tijdstip van uw vertrek en de duur van uw reis tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. U legt overigens geen enkel bewijs neer ter staving van het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan of van uw langdurige verblijf in Turkije. Dit doet dan ook het vermoeden ontstaan dat u bij onderhavig verzoek uw vertrek uit Afghanistan vroeger situeert met het oog op het verhullen van een verblijf elders en/of van uw zwakke kennis van gebeurtenissen in uw regio het laatste jaar voor uw vertrek zoals vastgesteld bij uw eerste verzoek.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-e-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-e-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-e-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien stelt het CGVS vast dat uw asielrelaas niet overtuigt. Zo ontbreekt elementaire kennis over de **beroepsactiviteiten van uw broer M.(...)**. Net zoals bij uw eerste verzoek kan u bij uw huidige verzoek nauwelijks iets vertellen over het werk van M.(...). Het enige wat u weet over uw broers werk is dat hij zich aansloot bij het leger een jaar voor jullie verhuis naar Afghanistan en dat hij soldaat is in Logar (CGVS 09/10/2020, p. 9). U weet niet in welk district in Logar hij gestationeerd is, of hij ooit op andere plaatsen heeft gewerkt, bij welk korps hij werkt, wat voor opleiding hij heeft gekregen en wat hij precies doet als soldaat bij het leger (CGVS 09/10/2020, p. 9). Dat hij enkel zei dat hij soldaat is en niet veel vertelde over zijn werk is een weinig overtuigende verklaring voor uw onwetendheid (CGVS 09/10/2020, p. 9). Uw broer kwam immers zowat elke drie maanden met verlof naar huis, eerst in Pakistan, later in Afghanistan, het is dan ook weinig aannemelijk dat hij zo weinig vertelde over zijn job. Dat uw broer niet veel vertelde over zijn werk omdat er spionnen waren in jullie dorp overtuigt evenmin (CGVS 09/10/2020, p. 9). Er kan immers verwacht dat jullie binnen de privacy van jullie eigen woning en eigen gezin konden spreken zonder het risico te lopen gehoord te worden door spionnen. Bovendien kwam uw broer ook enkele keren bij jullie op bezoek toen jullie nog in Pakistan woonden. Dat het niet belangrijk was voor jullie om over zijn job te spreken overtuigt ook niet, zeker gezien zijn leven en werk in Afghanistan ongetwijfeld in grote mate verschilde van jullie leven en werk in Pakistan, waardoor kan verwacht worden dat jullie hier wel over praatten (CGVS 09/10/2020, p. 9).

Zelfs als het profiel van uw broer geloofwaardig zou zijn – quod non – dient opgemerkt te worden dat **uw verklaringen over uw broers problemen en uw eigen problemen**, die een rechtstreeks gevolg waren van de job van uw broer, niet overtuigen. Zo is het vooreerst vreemd dat u niet weet wie uw broer tegenhield aan de grens en wilde dat hij informatie zou bezorgen. U weet immers niet of het de Pakistaanse politie dan wel de inlichtingendienst was (CGVS 09/10/2020, p. 15). Het is tevens opmerkelijk dat de Pakistaanse overheid aan uw broer vroeg om informatie door te geven, het is immers niet aannemelijk dat uw broer als gewone soldaat toegang had tot belangrijke informatie. U had overigens geen idee wat voor informatie uw broer zou kunnen doorgeven (CGVS 09/10/2020, p. 15). Daarnaast is het weinig aannemelijk dat uw broer de herhaaldelijke bedreigingen van de taliban niet ernstig nam. Dat uw broer langer in Afghanistan was dan jullie en dat hij zei dat er veel geruchten waren in het dorp verklaart dit niet (CGVS 09/10/2020, p. 19). Integendeel, aangezien uw broer reeds langer in Afghanistan was en hij bij het leger werkte, kan net verwacht worden dat hij meer bewust was van potentieel gevaar. De documenten die u bij uw verschillende verzoeken neerlegde ter staving van de problemen van u en uw broer overtuigen allerminst (zie infra). Gevraagd waarom u bij uw eerste verzoek niet vertelde dat u zelf meegenomen was door de taliban, verwees u opnieuw naar jongeren die u aangeraden hadden andere dingen te vertellen (CGVS 09/10/2020, p. 18-19). Het hoeft geen betoog dat enkel u verantwoordelijkheid draagt voor uw verklaringen afgelegd in de asielprocedure en dat u de schuld niet zomaar op derden kan steken.

Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat u enkel over uw verblijf in Pakistan niet de waarheid had verteld bij uw eerdere verzoeken, hebben uw aangepaste verklaringen betrekking op veel meer aspecten (CGVS 09/10/2020, p. 2). Zoals hierboven reeds werd vastgesteld verschilt ook uw asielrelaas grondig van dat bij uw eerdere verzoeken en legde u ook aangepaste verklaringen af over het moment van uw vertrek uit Afghanistan en de duur van uw reis naar België. Voorts verklaarde u bij uw huidige verzoek dat uw vader nog leeft, terwijl u bij uw eerste verzoek zei dat hij een natuurlijke dood stierf (CGVS 20/04/2016, p. 6). Wederom verklaarde u dat u dit gezegd had op advies van jongeren (CGVS 09/10/2020, p. 8). Hetzelfde geldt voor uw eerdere verklaringen betreffende het vertrek van M.(...) uit Afghanistan en de bewering dat jullie elkaar onderweg zouden zijn kwijtgeraakt (CGVS 09/10/2020, p. 10). Dat u **telkenmale uw leugens aan andere jongeren wijt** en zelfs over elementen die van geen belang zijn in uw asielrelaas, zoals de dood van uw vader, uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd doorheen uw asielprocedures, tast slechts uw geloofwaardigheid verder aan.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De Afghan Citizen Proof of Registration kaarten (PoR-kaart) van uw familie en de kopie van uw PoR-kaart hebben louter betrekking op de identiteit van u en uw familie en jullie verblijf in Pakistan, elementen die niet in twijfel worden getrokken in deze beslissing. Dat jullie volgens deze kaarten oorspronkelijk afkomstig zijn van Dara-e-Nur zegt niets over uw verblijfplaats(en) voor uw komst naar België. De envelop toont hoogstens aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Het CGVS merkt overigens op dat de postcode 2651 op de poststempel die van het district Hesarak is dat in het andere uiterste van Nangarhar ligt, en de handgeschreven postcode 2601 op de envelop die van de stad Jalalabad is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit roept twijfels op met betrekking tot uw verklaring dat de envelop verzonden is door uw maternale oom die in Amla in het district Dara-e-Nur woont (CGVS 09/10/2020, p. 9, 12).

Met betrekking tot de documenten die u neerlegde bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming verklaarde u dat deze authentiek zijn (CGVS 09/10/2020, p. 10-12). Uw taskara heeft echter enkel betrekking op uw identiteit en heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Gezien u dit document volgens uw laatste verklaringen verkregen zou hebben tijdens een reis van Pakistan naar Afghanistan heeft het geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw recente verblijfplaats(en). Met betrekking tot de documenten en foto's van uw broer die u neerlegde bij uw eerste verzoek dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste verzoek geen enkele informatie over deze documenten kon geven. Zo wist u niet waar de foto's van u broer genomen zijn en kon u niets vertellen over zijn bankkaarten en legerbadge (CGVS 20/04/2016, p. 8). Dat u geen Engels kent kan niet als voldoende verschoningsgrond beschouwd worden voor uw gebrek aan kennis over deze documenten. U verklaart immers dat u problemen had omwille van het werk van uw broer, u zou zich dus bewust moeten zijn van het belang van deze documenten. Er kan dan ook verwacht worden dat u enige inspanning zou doen om meer te weten te komen over de documenten die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas, maar u vroeg zelfs geen hulp aan iemand die de Engelse taal wel machtig is (CGVS 20/04/2016, p. 8). Dit gebrek aan interesse tast de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees op ernstige wijze aan. Het CGVS merkt voorts op dat u bij uw huidige verzoek geen enkel bijkomend document neerlegt ter staving van het werk van uw broer. Dat hij maar een simpele soldaat is vergoelijkt dit niet (CGVS 20/04/2016, p. 10). Ook een simpele soldaat kan immers foto's maken en nieuwe badges, opleidingscertificaten of andere relevante documenten bekomen. Als uw broer effectief nog voor het leger werkt moet hij ongetwijfeld in het bezit zijn van een recente legerbadge, gezien de door u neergelegde legerbadge verviel op 2 februari 2016, en van een andere bankkaart, gezien de door u neergelegde bankkaarten in uw bezit zijn. Een van de kaarten bevat overigens een opvallende spelfout ("Ministry of Deffince"), die twijfels oproept omtrent de authenticiteit van dit document. Met betrekking tot de dreigbrieven verklaarde u dat er twee brieven gelegd zouden zijn, één ervan kort voor u meegenomen werd door de taliban (CGVS 09/10/2020, p. 11, 18). Het CGVS merkt echter op dat de dreigbrief die u neerlegde bij uw eerste verzoek dateert van 20/05/1394 (gregoriaanse kalender 11/08/2015) en de brief die u neerlegde bij uw negende verzoek van 22/12/1396 (gregoriaanse kalender 13/03/2018), beide brieven dateren met andere woorden van na uw vertrek uit Afghanistan. U hebt geen verklaring hiervoor, u weet niet waarom de datum op de brief fout is (CGVS 09/10/2020, p. 12, 18). Wat betreft de dreigbrief die u voorlegde bij uw eerste verzoek, herhaalt het CGVS dat u nauwelijks op de hoogte bent van de inhoud ervan. U zei dat uw buurman in Afghanistan u eenmaal de brief voorlas, sindsdien heeft niemand anders u de brief, die u nochtans zelf niet goed kan lezen, voorgelezen (CGVS 20/04/2016, p. 16). Dat u in België aan niemand gevraagd heeft u de brief voor te lezen, zoals u toegaf tijdens het onderhoud in het kader van uw eerste verzoek, is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees. Met betrekking tot de dreigbrief d.d. 22/12/1396 herhaalt het CGVS zijn eerdere beoordeling, namelijk dat de taliban deze brief als de 'tweede' waarschuwingsbrief omschrijven en vermelden dat ze de maand ervoor ook een brief gedropt hadden aan uw deur. U maakt van deze andere brief die een maand eerder zou gekomen zijn echter geen melding. Bovendien is de authenticiteit van dergelijke brieven twijfelachtig, aangezien deze door eender wie kunnen zijn opgesteld. Met betrekking tot het attest van de dorpsouderen neergelegd bij uw tweede verzoek dient opgemerkt te worden dat de inhoud ervan niet overeenstemt met uw huidige verklaringen. Zo wordt in dit document vermeld dat u en uw broer M.(...) gevlucht zijn naar het buitenland, terwijl u bij onderhavig verzoek aangeeft dat M.(...) in Afghanistan is gebleven. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat een deel van de inhoud juist is en een deel niet juist, dit laatste deel zou opgesteld zijn op advies van jongeren hier (CGVS 09/10/2020, p. 12). Het CGVS is van oordeel dat dit volledige document geen enkele objectieve bewijswaarde heeft, gezien u zelf aangeeft dat er op uw verzoek valse gegevens werden vermeld in de brief. Met betrekking tot de klachtenbrief die

u neerlegde bij uw negende verzoek kan een gelijkaardige analyse gemaakt worden. In deze brief wordt immers aangegeven dat M.(...) ontslag nam uit het leger, naar Iran vertrok en daar vermist geraakte, wat overeenstemt met het asielrelaas dat u bij uw eerdere verzoeken aanhaalde, maar in tegenstrijd is met uw huidige verklaringen. Dat u halsstarrig volhoudt dat de documenten die u bij uw eerdere verzoeken neerlegde authentiek zijn, ondanks het feit dat minstens een deel van deze documenten niet overeenstemt met uw huidige, aangepaste asielrelaas, tast uw geloofwaardigheid slechts verder aan. De overige documenten die u neerlegde bij uw eerdere verzoeken, met name de familiefoto uit uw jeugd (eerste verzoek), drie enveloppen (eerste, zesde en negende verzoek) en de taskara's van uw oom, vader en grootvader (zesde verzoek) hebben geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas of recente verblijfplaatsen. Het CGVS merkt voorts op dat het telefoonnummer op de enveloppen die u neerlegde bij uw eerste en derde verzoek die verzonden zouden zijn door uw oom S. (...) M.(...), op Facebook gelinkt is aan het profiel op naam van een zekere Ahmad Khan Noori (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd met dit profiel verklaarde u bij uw huidige verzoek dat die persoon samen met uw broer is en dat hij ook soldaat is (CGVS 09/10/2020, p. 19). U zou hem nooit ontmoet hebben, u zou hem slechts één keer gezien hebben op Messenger, zo zei u (CGVS 09/10/2020, p. 20). Het is opmerkelijk dat u een van de weinige personen bent die de vier foto's op dit profiel leuk vond en dat één van deze foto's dezelfde is als een foto van uw broer die u neerlegde bij uw eerste verzoek. De vaststelling dat u geen idee hebt waarom het telefoonnummer van uw oom leidt naar het Facebookprofiel van een collega van uw broer roept enkel verdere twijfels op omtrent uw verklaringen met betrekking tot uw familie en de door u neergelegde documenten (CGVS 09/10/2020, p. 20).

Met betrekking tot alle door u neergelegde Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

*Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het **EASO Country of Origin Information Report** :*

Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgra.be/nl> en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 09/10/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 09/10/2020, p. 2). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS 09/10/2020, p. 17). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 09/10/2020, p. 17). U herhaalde slechts dat u het laatste jaar [voor uw vertrek] in Dara-e-Nur woonde en u zei dat u veel dingen vergeten bent (CGVS 09/10/2020, p. 17). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS 09/10/2020, p. 3-4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanspraak.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelden dan ook terecht als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Met betrekking tot uw vrees dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten opzichte van Afghanistan beoordeeld worden. Het CGVS merkt tevens op dat u verklaarde de laatste tien tot elf maanden voor uw vertrek naar België in Afghanistan gewoond te hebben.

*Er dient opgemerkt te worden dat u bij uw negen eerdere verzoeken om internationale bescherming steeds hetzelfde relaas en dezelfde herkomst voorhield en dat u pas nu, bij uw tiende verzoek om internationale bescherming, toegeeft dat uw **eerdere verklaringen grotendeels gelogen** waren, wat uw **algehele geloofwaardigheid reeds bij voorbaat ernstig aantast**. Dat jongeren u telkens opnieuw aanraadden uw verblijf in Pakistan verborgen te houden en een vals asielaanspraak op te dissimuleren vergoelijkt uw gedrag niet (CGVS 09/10/2020, p. 3). U was ten tijde van uw eerdere verzoeken reeds een volwassen jongeman, die in staat zou moeten geweest zijn dergelijke adviezen naast zich neer te leggen, temeer daar de Belgische asielinstanties u bij elk van uw verzoeken uitdrukkelijk zeiden dat u de waarheid moest vertellen. Zelfs als u aanvankelijk bij uw eerste verzoek uit vrees voor deportatie uw verblijf in Pakistan verborgen hield, vergoelijkt dit uw aanhoudende valse verklaringen geenszins. U kreeg immers telkenmale een negatieve beslissing van het CGVS omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw herkomst en asielaanspraak, waardoor u net een hoger risico liep op deportatie. Dat noch u, noch de jongeren die u adviseerden, de beslissingen goed begrepen en dat u pas na de negende beslissing samen met een advocaat vergoelijkt uw gedrag evenmin (CGVS 09/10/2020, p. 3). U werd immers reeds bij uw eerste verzoek bijgestaan door een advocaat. Dat u zich desondanks bij uw volgende verzoeken liet adviseren door jongeren die de beslissingen niet eens begrepen is dan ook niet serieus te noemen. Als u daadwerkelijk reële problemen met de Taliban had in Afghanistan, zoals u beweert, dan kan verwacht worden dat u veel vroeger tot inkeer kwam en dat u eerder over deze problemen en over uw verblijf in Pakistan de waarheid zou vertellen, en niet pas na een negatieve beslissing in uw negende verzoek om internationale bescherming.*

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr.

37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 09/10/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig is dat u na uw vertrek uit Pakistan in 2014 in het district Dara-e-Nur gewoond heeft tot uw vertrek richting Europa.

(...)

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw **kennis van de regio in Afghanistan** waar u zou hebben gewoond allesbehalve kan overtuigen. U verklaarde bij uw huidige verzoek dat u in 2014 tien tot elf maanden in Dara-e-Nur verbleef, bij onderstaande beoordeling werd dan ook rekening gehouden met de door u aangegeven duur en periode van uw vermeende verblijf in Dara-e-Nur. Gezien u iets minder

dan een jaar in Afghanistan zou verbleven hebben wordt van u niet dezelfde kennis verwacht als van een persoon die zijn hele leven daar gewoond heeft. Er kan wel verwacht worden dat u een zekere elementaire kennis heeft van bepaalde elementen in uw regio, maar zoals hieronder wordt uiteengezet geeft u geen blijk van een dergelijke kennis. Zo is de beschrijving van uw dorp bijzonder summier en weinig doorleefd. Wanneer u bij uw eerste verzoek gevraagd wordt Qala Shahi te beschrijven, beperkt u zich tot de nietszeggende omschrijving dat het een dorp is (CGVS 20/04/2016, p. 2). Wanneer u nogmaals gevraagd wordt wat er te zien is in uw dorp en hoe uw dorp eruitziet, blijft uw beschrijving beperkt tot zeer algemene termen: u zegt dat het districtshuis daar gelegen is, dat er scholen, een bazaar en een kliniek of ziekenhuis zijn (CGVS 20/04/2016, p. 3). Wat betreft het districtshuis is het overigens opmerkelijk dat u het niet precies kan situeren en dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de locatie ervan. Eerst verklaart u dat het in uw dorp Qala Shahi ligt, later zegt u dat het dichtbij Shegyali ligt maar dat u niet weet waar precies, dan weer zegt u dat het heel ver van uw huis ligt, met name op 40 minuten wandelafstand (CGVS 20/04/2016, p. 3, 4, 11). (...) Het CGVS merkt voorts op dat u de dorpen Talakey en Najaran niet kent (CGVS 20/04/2016, p. 13). Nochtans liggen deze in de dichte nabijheid van Qala Shahi zoals landeninformatie waarover het CGVS beschikt aantoonst (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt naar fabrieken in uw regio, vermeldt u twee fabrieken die sjaals en bloemen produceren (CGVS 20/04/2016, p. 4). De aardappelschipsfabriek die zich volgens informatie waarover het CGVS beschikt bevindt in uw regio, vermeldt u niet. Met betrekking tot stammen in uw regio kan u enkel uw eigen stam en één andere stam opnoemen. U zegt dat er veel stammen zijn, maar dat u hun namen vergat (CGVS 20/04/2016, p. 3). Gezien het grote belang van stammen in de Afghaanse cultuur en maatschappij is dit op zijn minst vreemd te noemen. Het is opmerkelijk dat enerzijds uw beschrijvingen en kennis van uw eigen regio bijzonder summier en deels incorrect zijn en dat u anderzijds wel een zekere feitenkennis met betrekking tot uw district en provincie heeft. Zo kan u de aangrenzende provincies van Dara-e-Nur correct benoemen en weet u dat er 9 belangrijke dorpen zijn in Dara-e-Nur en 22 districten in Nangarhar (CGVS 20/04/2016, p. 3, 6). Dat u deze feiten wel kent, maar uw eigen regio enkel op een vage en weinig concrete manier kan beschrijven, wijst op het ingestudeerde karakter van deze feitenkennis.

Hoewel u verklaarde dat in Qala Shahi alles anders was dan in Pakistan, zijn uw **verklaringen over de verschillen** weinig overtuigend (CGVS 09/10/2020, p. 15-16). Zo verklaarde u dat er een vrees is voor de taliban in Qala Shahi, dat er gevechten en veel problemen waren en veel doden vielen. Toen u gevraagd werd of u zich incidenten herinnert die gebeurd zijn in de periode dat u in Dara-e-Nur verbleef, verklaarde u dat er niet echt incidenten gebeurd zijn toen u daar was (CGVS 09/10/2020, p. 16). Nochtans verklaarde u dat er veel verteld werd over gevechten en zo (CGVS 09/10/2020, p. 16). Dat u enerzijds beweert dat er veel doden vielen, gevechten en problemen waren en anderzijds geen enkel incident kan opnoemen dat gebeurde tijdens uw verblijf ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U zou overigens wel gehoord hebben over incidenten die eerder gebeurd waren, over die incidenten vertelde u bij uw eerste verzoek, zo zei u (CGVS 09/10/2020, p. 16). Het CGVS merkt op dat u bij uw eerste verzoek onder meer vertelde over een aanval in 1394 (gregoriaanse kalender maart 2015/maart 2016) door de taliban op het districtshuis van Dara-e-Nur, er dient echter opgemerkt te worden dat dit ná uw vertrek uit Afghanistan is dat u bij uw huidige verzoek aanhoudt, u kan dus onmogelijk over dit incident gehoord hebben toen u in Dara-e-Nur verbleef. Toen u erop gewezen werd dat het CGVS bij uw eerste verzoek oordeelde dat het niet geloofwaardig was dat u van Dara-e-Nur afkomstig bent en dat uw verblijf in Pakistan uw slechte kennis slechts deels kan verklaren, herhaalde u slechts dat u daar [in Dara-e-Nur] verbleef, dat u zelf geen incidenten gezien hebt en dat u verteld hebt over de dingen waarover u gehoord had (CGVS, 09/10/2020, p. 17). Dat u niet overal geweest bent verklaart geenszins uw gebrekkige kennis, er kan immers verwacht worden dat u kan vertellen over de situatie en incidenten in uw regio in de periode van uw verblijf daar, bijvoorbeeld omdat u hoorde vertellen hierover door familie of dorpsgenoten. U verklaarde dat het psychisch heel zwaar is voor u en dat u veel dingen vergeten bent, maar u legde noch bij uw huidige verzoek, noch bij uw eerdere verzoeken documenten neer waaruit blijkt dat u geheugenproblemen, cognitieve of psychische problemen zou hebben, waardoor dit een blote bewering blijft (CGVS 09/10/2020, p. 17). Toen u gevraagd werd of u zich nog gebeurtenissen herinnert in Dara-e-Nur waarover u nog niet verteld had, zei u dat u de vorige keer twee of drie incidenten vernoemde en dat de tolk toen zei dat het voldoende was, een bewering die niet gestaafd wordt in de notities van het onderhoud (CGVS 09/10/2020, p. 17, CGVS 20/04/2016, p. 11). U noemde vervolgens nog drie incidenten op, u specificeerde echter dat al deze incidenten 10 tot 11 jaar geleden plaats hadden, dus voor uw verblijf in Dara-e-Nur. Toen u nogmaals de kans werd geboden te vertellen over incidenten tijdens uw verblijf in Dara-e-Nur, verklaarde u opnieuw dat u geen incidenten gezien hebt en er ook niet over gehoord hebt tijdens het jaar dat u daar was (CGVS 09/10/2020, p. 17). U zou enkel een overstroming gezien hebben, maar zelfs uw verklaring over de overstroming is eerder vaag (CGVS 09/10/2020, p. 16, 17). Zo kon u niet

aangeven in welk seizoen deze naar uw zeggen zeer grote overstroming was, u zei slechts vaagweg dat het “tijdens gewassen van maïs, niet koud en niet warm” was. Toen u gevraagd werd dit te specificeren gezien maïs een hele tijd groeit, zei u dat er maar één keer maïs is bij jullie en dat de overstroming één maand voor uw vertrek was. Dat u enerzijds wel kennis hebt van seizoenen en maanden, maar anderzijds slechts een vage tijdsaanduiding geeft met betrekking tot de overstroming is opmerkelijk (CGVS 20/04/2016, p. 13). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat toen bij uw eerste verzoek gevraagd werd naar natuurrampen, u enkel verklaarde zich een overstroming te herinneren die lang geleden gebeurde, toen u klein was (CGVS 20/04/2016, p. 11-12). Dat u zich bij uw huidige verzoek plots een grote overstroming recent voor uw vertrek meent te herinneren is dan ook weinig geloofwaardig.

Ook uw verklaringen over uw **eigen bezigheden** tijdens uw verblijf in Dara-e-Nur zijn eerder beperkt. Gevraagd wat u daar zoal gedaan hebt in het jaar dat u daar verbleef, zei u dat u niets gedaan hebt, enkel drie of vier maanden naar school bent geweest, problemen kreeg en dan vertrok (CGVS 09/10/2020, p. 16). Toen u de vraag werd gesteld wat u nog zoal deed daar, zei u slechts dat u voor de koe zorgde (CGVS 09/10/2020, p. 10). Op de vraag of soms dingen deed met andere jongens daar, zoals cricket spelen of rondhangen, antwoordde u ontkennend (CGVS 09/10/2020, p. 17). Dat er niet echt een spel is om te doen daar, zoals u beweert, is weinig aannemelijk.

U weet verder weinig over **belangrijke personen** in uw regio. Wanneer u bij uw eerste verzoek gevraagd wordt wie belangrijke personen zijn in uw regio, noemt u Hazrat Ali en Gul Karim en geeft u enige informatie over hen (CGVS 20/04/2016, p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat zij inderdaad banden hebben met Dara-e-Nur, maar dit toont geenszins uw vermeende recente verblijf in het district aan. Uit deze informatie blijkt immers dat Hazrat Ali parlements lid, voormalig mujahedincommandant en een belangrijke leider in de Pashayi gemeenschap is, waardoor zijn bekendheid ongetwijfeld niet beperkt is tot inwoners van Dara-e-Nur. Met betrekking tot Gul Karim verklaart u dat hij in Khewa (naburig district ook gekend onder de naam Kuz Kunar) woonde en dat hij vroeger commandant was. Dat u enige kennis hebt van het (verre) verleden van Gul Karim – uit toegevoegde informatie blijkt dat hij in 2003 provinciaal politiecommandant van Nangarhar was – heeft geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw vermeende verblijf in Dara-e-Nur in 2014. Over andere belangrijke personen die recent voor uw vertrek actief waren in uw regio weet u zeer weinig. Zo verklaarde u bij uw eerste verzoek dat Saleem Kunduzi provinciegouverneur van Nangarhar was op het moment van uw vertrek, maar wist u niet wie zijn voorganger was (CGVS 20/04/2016, p. 10). Nochtans werd Saleem Kunduzi pas in mei 2015 aangesteld als provinciegouverneur, terwijl u op dat moment op basis van uw huidige verklaringen in Turkije verbleef (CGVS 09/10/2020). Aangezien u niet weet wie de voorganger van Saleem Kunduzi was, weet u dus niet wie provinciegouverneur was van Nangarhar ten tijde van uw vermeende verblijf in Afghanistan. Voorts herinnert u zich geen verkiezingen in Afghanistan, terwijl er volgens toegevoegde informatie wel presidentsverkiezingen waren in Afghanistan in 2014 (CGVS 20/04/2016, p. 11). Ook uw kennis van de taliban in uw regio is bijzonder beperkt. U noemt weliswaar twee namen van talibanleiders en u kent de naam van de broer van één van hen, maar u weet verder niets over hen en u weet evenmin waar ze actief waren (CGVS 20/04/2016, p. 11).

Hoewel u zei dat uw ouders een of twee keer per jaar van Pakistan naar Afghanistan reisden om familie te bezoeken, verklaarde u aanvankelijk dat u nooit van Pakistan naar Afghanistan reisde (CGVS 09/10/2020, p. 8). Uw jongere broer en zus zouden wel meegereisd zijn met uw ouders, maar u en uw oudere broer zouden altijd in de winkel in Pakistan gebleven zijn (CGVS 09/10/2020, p. 8). Later paste u uw verklaringen aan en zei u dat u één keer met uw ouders meegereisd bent naar Afghanistan en dat u toen een taskara liet maken (CGVS 09/10/2020, p. 10-11). Dat u dit eerder vergat te zeggen is geenszins geloofwaardig, gezien u eerder expliciet de vraag was gesteld of u soms van Pakistan naar Afghanistan reisde. U kon bovendien niet aangeven wanneer die ene reis naar Afghanistan was en om welke reden u toen met uw ouders naar Afghanistan reisde (CGVS 09/10/2020, p. 11). Gevraagd waarom u toen een taskara nodig had, gezien u in Pakistan woonde, zei u slechts dat het “zomaar” was en dat men in Afghanistan een taskara nodig heeft (CGVS, p. 11). Uw aangepaste en weinig overtuigende verklaringen roepen slechts meer vraagtekens op omtrent uw verblijfplaats(en) en –periodes in Afghanistan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw **reisweg** overtuigen niet. U verklaarde bij uw eerste verzoek dat uw reis van Afghanistan naar België twee maanden in beslag nam en dat u acht maanden voor uw persoonlijk onderhoud in april 2016 Afghanistan verliet (CGVS 20/04/2016, p. 20). Bij uw huidige verzoek verklaarde u echter dat u ongeveer een jaar onderweg was en dat u tien maanden daarvan in

Turkije verbleef (CGVS 09/10/2020, p. 6). Jongeren zouden u destijds geadviseerd hebben om te zeggen dat u slechts 20 dagen in Turkije was (CGVS 09/10/2020, p. 6). Dat u wederom de verantwoordelijkheid van u afschuift en geen aannemelijke uitleg biedt voor uw tegenstrijdige verklaringen over het tijdstip van uw vertrek en de duur van uw reis tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. U legt overigens geen enkel bewijs neer ter staving van het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan of van uw langdurige verblijf in Turkije. Dit doet dan ook het vermoeden ontstaan dat u bij onderhavig verzoek uw vertrek uit Afghanistan vroeger situeert met het oog op het verhullen van een verblijf elders en/of van uw zwakke kennis van gebeurtenissen in uw regio het laatste jaar voor uw vertrek zoals vastgesteld bij uw eerste verzoek.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-e-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-e-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-e-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien stelt het CGVS vast dat uw asielrelaas niet overtuigt. Zo ontbreekt elementaire kennis over de **beroepsactiviteiten van uw broer M.(...)**. Net zoals bij uw eerste verzoek kan u bij uw huidige verzoek nauwelijks iets vertellen over het werk van M.(...). Het enige wat u weet over uw broers werk is dat hij zich aansloot bij het leger een jaar voor jullie verhuis naar Afghanistan en dat hij soldaat is in Logar (CGVS 09/10/2020, p. 9). U weet niet in welk district in Logar hij gestationeerd is, of hij ooit op andere plaatsen heeft gewerkt, bij welk korps hij werkt, wat voor opleiding hij heeft gekregen en wat hij precies doet als soldaat bij het leger (CGVS 09/10/2020, p. 9). Dat hij enkel zei dat hij soldaat is en niet veel vertelde over zijn werk is een weinig overtuigende verklaring voor uw onwetendheid (CGVS 09/10/2020, p. 9). Uw broer kwam immers zowat elke drie maanden met verlof naar huis, eerst in Pakistan, later in Afghanistan, het is dan ook weinig aannemelijk dat hij zo weinig vertelde over zijn job. Dat uw broer niet veel vertelde over zijn werk omdat er spionnen waren in jullie dorp overtuigt evenmin (CGVS 09/10/2020, p. 9). Er kan immers verwacht dat jullie binnen de privacy van jullie eigen woning en eigen gezin konden spreken zonder het risico te lopen gehoord te worden door spionnen. Bovendien kwam uw broer ook enkele keren bij jullie op bezoek toen jullie nog in Pakistan woonden. Dat het niet belangrijk was voor jullie om over zijn job te spreken overtuigt ook niet, zeker gezien zijn leven en werk in Afghanistan ongetwijfeld in grote mate verschilde van jullie leven en werk in Pakistan, waardoor kan verwacht worden dat jullie hier wel over praatten (CGVS 09/10/2020, p. 9).

Zelfs als het profiel van uw broer geloofwaardig zou zijn – quod non – dient opgemerkt te worden dat **uw verklaringen over uw broers problemen en uw eigen problemen**, die een rechtstreeks gevolg waren van de job van uw broer, niet overtuigen. Zo is het vooreerst vreemd dat u niet weet wie uw broer tegenhield aan de grens en wilde dat hij informatie zou bezorgen. U weet immers niet of het de Pakistaanse politie dan wel de inlichtingendienst was (CGVS 09/10/2020, p. 15). Het is tevens opmerkelijk dat de Pakistaanse overheid aan uw broer vroeg om informatie door te geven, het is immers niet aannemelijk dat uw broer als gewone soldaat toegang had tot belangrijke informatie. U had overigens geen idee wat voor informatie uw broer zou kunnen doorgeven (CGVS 09/10/2020, p. 15). Daarnaast is het weinig aannemelijk dat uw broer de herhaaldelijke bedreigingen van de taliban niet ernstig nam. Dat uw broer langer in Afghanistan was dan jullie en dat hij zei dat er veel geruchten waren in het dorp verklaart dit niet (CGVS 09/10/2020, p. 19). Integendeel, aangezien uw broer reeds langer in Afghanistan was en hij bij het leger werkte, kan net verwacht worden dat hij meer bewust was van potentieel gevaar. De documenten die u bij uw verschillende verzoeken neerlegde ter staving van de problemen van u en uw broer overtuigen allerminst (zie infra). Gevraagd waarom u bij uw eerste verzoek niet vertelde dat u zelf meegenomen was door de taliban, verwees u opnieuw naar jongeren die u aangeraden hadden andere dingen te vertellen (CGVS 09/10/2020, p. 18-19). Het hoeft geen betoog dat enkel u verantwoordelijkheid draagt voor uw verklaringen afgelegd in de asielprocedure en dat u de schuld niet zomaar op derden kan steken.

Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat u enkel over uw verblijf in Pakistan niet de waarheid had verteld bij uw eerdere verzoeken, hebben uw aangepaste verklaringen betrekking op veel meer aspecten

(CGVS 09/10/2020, p. 2). Zoals hierboven reeds werd vastgesteld verschilt ook uw asielrelaas grondig van dat bij uw eerdere verzoeken en legde u ook aangepaste verklaringen af over het moment van uw vertrek uit Afghanistan en de duur van uw reis naar België. Voorts verklaarde u bij uw huidige verzoek dat uw vader nog leeft, terwijl u bij uw eerste verzoek zei dat hij een natuurlijke dood stierf (CGVS 20/04/2016, p. 6). Wederom verklaarde u dat u dit gezegd had op advies van jongeren (CGVS 09/10/2020, p. 8). Hetzelfde geldt voor uw eerdere verklaringen betreffende het vertrek van M.(...) uit Afghanistan en de bewering dat jullie elkaar onderweg zouden zijn kwijtgeraakt (CGVS 09/10/2020, p. 10). Dat u **telkenmale uw leugens aan andere jongeren wijt** en zelfs over elementen die van geen belang zijn in uw asielrelaas, zoals de dood van uw vader, uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd doorheen uw asielprocedures, tast slechts uw geloofwaardigheid verder aan.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De Afghan Citizen Proof of Registration kaarten (PoR-kaart) van uw familie en de kopie van uw PoR-kaart hebben louter betrekking op de identiteit van u en uw familie en jullie verblijf in Pakistan, elementen die niet in twijfel worden getrokken in deze beslissing. Dat jullie volgens deze kaarten oorspronkelijk afkomstig zijn van Dara-e-Nur zegt niets over uw verblijfplaats(en) voor uw komst naar België. De envelop toont hoogstens aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Het CGVS merkt overigens op dat de postcode 2651 op de poststempel die van het district Hesarak is dat in het andere uiterste van Nangarhar ligt, en de handgeschreven postcode 2601 op de envelop die van de stad Jalalabad is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit roept twijfels op met betrekking tot uw verklaring dat de envelop verzonden is door uw maternale oom die in Amla in het district Dara-e-Nur woont (CGVS 09/10/2020, p. 9, 12).

Met betrekking tot de documenten die u neerlegde bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming verklaarde u dat deze authentiek zijn (CGVS 09/10/2020, p. 10-12). Uw taskara heeft echter enkel betrekking op uw identiteit en heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Gezien u dit document volgens uw laatste verklaringen verkregen zou hebben tijdens een reis van Pakistan naar Afghanistan heeft het geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw recente verblijfplaats(en). Met betrekking tot de documenten en foto's van uw broer die u neerlegde bij uw eerste verzoek dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste verzoek geen enkele informatie over deze documenten kon geven. Zo wist u niet waar de foto's van u broer genomen zijn en kon u niets vertellen over zijn bankkaarten en legerbadge (CGVS 20/04/2016, p. 8). Dat u geen Engels kent kan niet als voldoende verschoningsgrond beschouwd worden voor uw gebrek aan kennis over deze documenten. U verklaart immers dat u problemen had omwille van het werk van uw broer, u zou zich dus bewust moeten zijn van het belang van deze documenten. Er kan dan ook verwacht worden dat u enige inspanning zou doen om meer te weten te komen over de documenten die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas, maar u vroeg zelfs geen hulp aan iemand die de Engelse taal wel machtig is (CGVS 20/04/2016, p. 8). Dit gebrek aan interesse tast de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees op ernstige wijze aan. Het CGVS merkt voorts op dat u bij uw huidige verzoek geen enkel bijkomend document neerlegt ter staving van het werk van uw broer. Dat hij maar een simpele soldaat is vergoelijkt dit niet (CGVS 20/04/2016, p. 10). Ook een simpele soldaat kan immers foto's maken en nieuwe badges, opleidingscertificaten of andere relevante documenten bekomen. Als uw broer effectief nog voor het leger werkt moet hij ongetwijfeld in het bezit zijn van een recente legerbadge, gezien de door u neergelegde legerbadge verviel op 2 februari 2016, en van een andere bankkaart, gezien de door u neergelegde bankkaarten in uw bezit zijn. Een van de kaarten bevat overigens een opvallende spelfout ("Ministry of Deffince"), die twijfels oproept omtrent de authenticiteit van dit document. Met betrekking tot de dreigbrieven verklaarde u dat er twee brieven gelegd zouden zijn, één ervan kort voor u meegenomen werd door de taliban (CGVS 09/10/2020, p. 11, 18). Het CGVS merkt echter op dat de dreigbrief die u neerlegde bij uw eerste verzoek dateert van 20/05/1394 (gregoriaanse kalender 11/08/2015) en de brief die u neerlegde bij uw negende verzoek van 22/12/1396 (gregoriaanse kalender 13/03/2018), beide brieven dateren met andere woorden van na uw vertrek uit Afghanistan. U hebt geen verklaring hiervoor, u weet niet waarom de datum op de brief fout is (CGVS 09/10/2020, p. 12, 18). Wat betreft de dreigbrief die u voorlegde bij uw eerste verzoek, herhaalt het CGVS dat u nauwelijks op de hoogte bent van de inhoud ervan. U zei dat uw buurman in Afghanistan u eenmaal de brief voorlas, sindsdien heeft niemand anders u de brief, die u nochtans zelf niet goed kan lezen, voorgelezen (CGVS 20/04/2016, p. 16). Dat u in België aan niemand gevraagd heeft u de brief voor te lezen, zoals u toegaf tijdens het onderhoud in het kader van uw eerste verzoek, is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees. Met betrekking tot de dreigbrief d.d. 22/12/1396 herhaalt het CGVS zijn eerdere beoordeling, namelijk dat de taliban deze brief als de

'tweede' waarschuwingsbrief omschrijven en vermelden dat ze de maand ervoor ook een brief gedropt hadden aan uw deur. U maakt van deze andere brief die een maand eerder zou gekomen zijn echter geen melding. Bovendien is de authenticiteit van dergelijke brieven twijfelachtig, aangezien deze door eender wie kunnen zijn opgesteld. Met betrekking tot het attest van de dorpsouderen neergelegd bij uw tweede verzoek dient opgemerkt te worden dat de inhoud ervan niet overeenstemt met uw huidige verklaringen. Zo wordt in dit document vermeld dat u en uw broer M.(...) gevucht zijn naar het buitenland, terwijl u bij onderhavig verzoek aangeeft dat M.(...) in Afghanistan is gebleven. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat een deel van de inhoud juist is en een deel niet juist, dit laatste deel zou opgesteld zijn op advies van jongeren hier (CGVS 09/10/2020, p. 12). Het CGVS is van oordeel dat dit volledige document geen enkele objectieve bewijswaarde heeft, gezien u zelf aangeeft dat er op uw verzoek valse gegevens werden vermeld in de brief. Met betrekking tot de klachtenbrief die u neerlegde bij uw negende verzoek kan een gelijkaardige analyse gemaakt worden. In deze brief wordt immers aangegeven dat M.(...) ontslag nam uit het leger, naar Iran vertrok en daar vermist geraakte, wat overeenstemt met het asielrelaas dat u bij uw eerdere verzoeken aanhaalde, maar in tegenstrijd is met uw huidige verklaringen. Dat u halsstarrig volhoudt dat de documenten die u bij uw eerdere verzoeken neerlegde authentiek zijn, ondanks het feit dat minstens een deel van deze documenten niet overeenstemt met uw huidige, aangepaste asielrelaas, tast uw geloofwaardigheid slechts verder aan. De overige documenten die u neerlegde bij uw eerdere verzoeken, met name de familiefoto uit uw jeugd (eerste verzoek), drie enveloppen (eerste, zesde en negende verzoek) en de taskara's van uw oom, vader en grootvader (zesde verzoek) hebben geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas of recente verblijfplaatsen. Het CGVS merkt voorts op dat het telefoonnummer op de enveloppen die u neerlegde bij uw eerste en derde verzoek die verzonden zouden zijn door uw oom S. (...) M.(...), op Facebook gelinkt is aan het profiel op naam van een zekere Ahmad Khan Noori (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd met dit profiel verklaarde u bij uw huidige verzoek dat die persoon samen met uw broer is en dat hij ook soldaat is (CGVS 09/10/2020, p. 19). U zou hem nooit ontmoet hebben, u zou hem slechts één keer gezien hebben op Messenger, zo zei u (CGVS 09/10/2020, p. 20). Het is opmerkelijk dat u een van de weinige personen bent die de vier foto's op dit profiel leuk vond en dat één van deze foto's dezelfde is als een foto van uw broer die u neerlegde bij uw eerste verzoek. De vaststelling dat u geen idee hebt waarom het telefoonnummer van uw oom leidt naar het Facebookprofiel van een collega van uw broer roept enkel verdere twijfels op omtrent uw verklaringen met betrekking tot uw familie en de door u neergelegde documenten (CGVS 09/10/2020, p. 20).

Met betrekking tot alle door u neergelegde Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker meent dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij op jonge leeftijd aankwam in België, niets afwist van enige asielprocedure en zich heeft laten leiden door andere jongeren in de asielcentra die hem aanraadden bepaalde zaken te verzwijgen en andere zaken te verzinnen gezien hij op dat ogenblik niet de kennis noch de volwassenheid had om hiertegen in te gaan.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat van een persoon, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Voor zover er begrip zou kunnen worden opgebracht voor het gegeven dat verzoeker zich bij aankomst in België op 17-jarige leeftijd heeft laten leiden door het advies van anderen, stelt de Raad vast dat verzoeker zich de volgende acht verzoeken om internationale bescherming blijven scharen is achter dit terecht ongeloofwaardig bevonden relaas.

Verzoeker was ten tijde van de volgende verzoeken om internationale bescherming reeds een volwassen jongeman, die in staat zou moeten geweest zijn dergelijke adviezen naast zich neer te leggen, te meer daar de Belgische asielinstanties verzoeker bij elk van deze verzoeken uitdrukkelijk zeiden dat hij de waarheid moest vertellen. Zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker aanvankelijk bij zijn eerste verzoek uit vrees voor repatriëring zijn verblijf in Pakistan verborgen hield, vergoelijkt dit de aanhoudende valse verklaringen geenszins. Verzoeker kreeg immers telkenmale een negatieve beslissing van de verwerende partij omdat er geen geloof kon gehecht worden aan zijn herkomst en asielrelaas, waardoor verzoeker net een hoger risico liep op repatriëring. Waar hij aangeeft dat hij lang heeft gedacht dat hij zich aan zijn verhaal moest houden omdat hij anders zeker geen kans meer maakte op een positieve beslissing overtuigt hij gelet op wat voorafgaat dan ook geheel niet. Verzoeker slaagt er niet in zijn gedrag te vergoelijken of te verklaren te meer verzoeker bij zijn eerste verzoek om bescherming werd bijgestaan door een raadsman. Het argument dat de verwerende partij onredelijk streng is geweest, overtuigt dan ook niet.

Indien verzoeker daadwerkelijk reële problemen met de taliban had in Afghanistan, zoals hij thans beweert, dan kan verwacht worden dat verzoeker veel vroeger tot inkeer kwam en dat hij eerder over deze problemen en over zijn verblijf in Pakistan de waarheid zou vertellen, en niet pas na een negatieve beslissing in het negende verzoek om internationale bescherming.

De vaststelling dat verzoeker pas nu, bij zijn tiende verzoek om internationale bescherming, toegeeft dat zijn eerdere verklaringen grotendeels gelogen waren, doet afbreuk aan verzoeker algehele geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift verder in wezen beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Waar verzoeker het thans onredelijk vindt om zaken aan te halen uit de eerste asielaanvraag, terwijl hij nu heeft gesteld dat hij toen zaken heeft verteld die niet klopten, blijft hij aan de oppervlakte. Verzoeker licht immers niet concreet toe over welke elementen het gaat waarmee dan geen rekening zou mogen gehouden worden. Verzoeker toont evenmin aan op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Bovendien moet erop worden gewezen dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om bescherming rekening mag gehouden worden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd.

Het betoog dat de verwerende partij zonder enig onderzoek suggereert dat de neergelegde taskara vals zou zijn en aanneemt dat er in Afghanistan veel corruptie is, is niet ernstig, gezien in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van corruptie en de mogelijke valsheid van de taskara. In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld dat zijn taskara enkel betrekking heeft op zijn identiteit en geen bewijswaarde heeft met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging en met betrekking tot zijn recente verblijfplaats(en).

Voor zover verzoeker te kennen geeft dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd op het ogenblik dat hij in Afghanistan verbleef en dat hij er maar kort heeft verbleven, wordt opgemerkt dat zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld en beweerde regio van afkomst zoals omschreven in de bestreden beslissing.

Verzoeker slaagt er niet in de pertinente en correcte vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-e-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan

verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Dara-e-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens deze verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dara-e-Nur in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8 Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF